

Se Mikkel fortælle sin historie på julemaerket.dk/film

SE FILMEN

Sammenbrud kickstartede et nyt og bedre liv

13-årige Mikkel var kraftigt overvægtig og blev næsten dagligt mobbet i skolen. Hans forældre bad lærerne om at hjælpe - uden held. Den onde cirkel fortsatte lige indtil den dag, hvor Mikkel kom hjem og kastede håndklædet definitivt i ringen.

Mikkel er en ung mand med ordet i sin magt. Han har en veludviklet evne til at beskrive, hvordan han har det indeni – og til at være åben og ærlig. Denne evne gjorde han brug af en eftermiddag for omkring et år siden, hvor han trist og opgivende vendte hjem fra skole.

> Jeg var blevet mobbet ekstra slemt den dag. De kaldte mig "Delle-Frans", "Boksepude", "Tykke Svin" og meget andet. Det gjorde mig virkelig, virkelig ked af det, og jeg sagde derfor til mine forældre, at jeg ikke ønskede at leve mere. Nu var det blevet for meget, husker Mikkel. Mikkels mor, Nina, fik et chok:

"Jeg sagde til mine forældre, at jeg ikke ønskede at leve mere"
- Mikkel

> Når ens søn siger sådan, så slipper man alt, hvad man har i hænderne og går i aktion. Vi vidste godt, at han havde det slemt, og skolen havde faktisk også snakket alvorligt med eleverne om mobningen – med den effekt, at drillerierne tog til. Nu smed vi fløjlshandskerne og krævede et mere effektivt indgreb, siger hun.

Derudover begyndte Mikkel og forældrene at researche på, hvad Julemærkehjemmene kunne tilbyde. De havde set en dokumentarudsendelse om Julemærkebørn i TV, og mindet stod klart i erindringen.

> Vi havde jo oplevet, hvordan børnene fik det bedre med sig selv og fik en masse nye venner. Det samme ønskede vi for Mikkel, forklarer Nina.

SUCCES FRA FØRSTE DAG

Mikkels ansøgning førte til, at han blev skrevet op til en plads. Otte måneder efter blev det hans tur.

> Det var en både hård og dejlig ventetid. Hård, fordi situationen i skolen ikke blev bedre – og dejlig, fordi jeg vidste, at der var noget godt på vej. Jeg holdt mig derfor meget for mig selv og gik og glædede mig i smug, forklarer Mikkel.

I slutningen af sommerferien gik turen omsider til Julemærkehjemmet Skælskør.

> Det var en kæmpe omvæltning. Overalt var der forståelse for mine problemer, for alle havde prøvet turen selv. Der var ingen, der drillede, og jeg passede ind lige fra starten. Det havde jeg ikke prøvet før, siger Mikkel, der oveni den afklarede følelse indeni præsterede at smide 16 kilo.

> Jeg er også selv ret stolt. Før jeg kom på Julemærkehjem, lavede jeg mest stillestående aktiviteter. I Skælskør begyndte jeg at røre mig og følge et motionsprogram. Ja, faktisk lavede jeg mit eget program med en masse frivillig motion oveni, fortæller han henkastet.

Indsatsen betalte sig. Vægttabet blev massivt, og tøjet hang efterhånden løst på den energiske knægt.

> Som en ekstra "gulerod" for Mikkel lovede vi ham en helt ny garderobe fuld af smart tøj, der passede til hans nye størrelse og livsstil. Det løfte holder vi selvfølgelig. Vi har allerede været i gang med at hive tøj ned fra bøjlerne. Det er dyrt, men det er alle pengene værd, griner mor Nina.

ER BLEVET EN ROLLEMODEL

Mikkel har for nylig taget afsked med de nye venner fra Julemærkehjemmet og er vendt tilbage til den gamle skole. Men ikke til det gamle liv:

> Jeg er en anden nu. Jeg tror på mig selv, og jeg ved, hvad jeg kan. Mine gamle plageånd er begyndt at spørge, om jeg vil være med til at spille fodbold i frikvartererne – og mine nye venner fra Julemærke-hjemmet bor ret tæt på mig. Jeg har det rigtig godt nu, fastslår Mikkel.

Hans mor bakker op:

> Han oplever succes og skal nyde hvert et sekund, for han har fortjent det så meget. Jeg tror, at han er rustet til at klare nærmest hvad som helst, for han har været helt nede på bunden og har kæmpet sig op igen. Det er imponerende at kunne sige det som 13-årig, konstaterer Nina.

Mikkels historie har ført til indførelsen af en regulær antimobnings-strategi på hans skole. Noget, som glæder hans mor:

> Det er da fantastisk, hvis ingen andre på skolen skal igennem samme hårde omgang, som Mikkel var. Endnu en fjer i hatten for ham, siger hun.

Mikkel selv er mere beskedent:

> Jeg nyder bare, at jeg ikke længere er bange for at komme i skole – at jeg tør sige noget og stå ved det. Det er fedt!

Julemærkehjemmene
Her bliver børn – børn igen